

Σοφολογιώτατε καὶ παιδείας μοι Διδάσκων, χεῖρε εἰ Κούρην
παίττε, καὶ πέμψ' ἐρῶ, χεῖρε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

† Ὑπτίαις χερσὶν, ὅδ' ἄλγεται, τῇ ἐπιστολῇ σου ἔλεον μετὰ δύο
σχεδὸν μῆνας δε' τῆς σιμωτάτης ἐκείνης παρδένν' ἔσθ' μετ' ἐνὸς βι-
βλίου, Ἐπικρίσεως Ἀγραφομένην, νῦν συγγράμματ' σου, ὅς δ' ἐπὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων
παιδείας παρὰ τοῦ σπῆς εἰ ποικίλοις πειρασμοῖς κατὰ τοῦ Ἀπόστολου, ἵνα
τὸ δοῦναι ἡμῶν τῆς εἰσεως σοφὸν πρῶτον χρυσὸν τοῦ ἀπαλλομένου,
δε' πυρὸς δὲ δοκίμοις ἀρετῇ εἰς ἔθνη καὶ δόξαν ἢ ἡμῶν εὐ ἐπο-
καρῶναι ἡμῶν χερσὶν. καὶ μόλις εἰς τὰ ἴδια ἴδω ἐσπεύδοντες. ὅσων
ὄρμη τοῦ μισοκαίου. ὅτε τελειώσῃ τῆς Ἡρώιδος. ὡς εἰσέλθοις ἑκάστη,
ἢ ὁ ταύτης αὐτοῦ. Κύριος δὲ ὁ Θεὸς ἢ δ' ἡχῶν σου τοῦ σοκίχου
μηχαναίου ἐπαγγέλλει ἢ τῇ ψυχῇ ἢ τῇ αἰσθύνῃ αὐτῇ διεκρίσας
καὶ σῶσαι αὐτὴν εἰς τῇ ἐσπέρῳ αὐτοῦ βασιλείᾳ. ταῦτα δεῖ
τάτων. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ προχάδην αἰγυγῆς, τῇ μὲν ἔμπροσθεν λόγῳ σου ὅ-
ρον κατὰ τὸν προεστάνοντα, ὡς βέβαιον εἰ χεῖρ δύναται. ἢ ὡς ῥομφαία
αὐτοῦ, εἰσελθούσαν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, ἢ τὰ τόξα αὐτῶν συνδραβε-
τα. περὶ δὲ τὸ μέσον τῆς διαφωρῆς μελετῶν τῆς π. Τρεφῆς Σεραφίμου
Σε, καὶ ὁσέρινα ἄλλων, ὡς τοῦ Ο. ἐπικρίνοντα, ἢ δὲ κατὰ τὴν ἐ-
ξουσίαν αὐτοῦ μετ' ἄλλων ἐπιστρέφοντα, ὡς ὁλοῦς ἐκρίται πᾶσι
λόγῳ εἰ μὲν δεῖ αὐτῶν, ὡς πρὸς τῆς νῦν ἔχοντες, ἢ μὲν εἰλο-
ῖται ὁμοιογενῆς ἀκρίτως, ὅτι μόνον ἐπαγγέλλεται ἢ τοῦ Ο. ὑπέρχει ἢ
αὐτῶν Τροπικῶν, ἢ τοῖς πρῶτοις, ἢ ὁμοίως, ἢ σιωπῶν, κατὰ τῇ
τῶν ἑρῶν Ἀποστολῇ ἢ συνόπτου περὶ τῶν αἰσθύνων χρῆσιν, ἢ τῇ τῶν
ἐλλογικῶν φρίκῃ ἢ ἰσοσθένει αἰσθύνῃ μετῴν. τῇ δὲ τῇ τῇ
ὡς πῦρ, ἢ χέλας, ἢ πᾶσα κατὰ τῶν κήρυκων, καὶ τῶν, ὡς εἰδο-
ποροῦν τῶν ἐκείνων ἢ διασκεδάσονται, καὶ δὲ τῇ ἰσομεταστάσει δι-
τῆς Νεοελληνικῆς Ἐκκλησίας συστάσει σκοπῆς αὐτοῦ εἰς ἀκαλόπιδες.
Ὅ μὲν γὰρ σοὶ χεῖρται. ὅτι ἀπεδείξῃ ἴδω ἔχῃ συνόψιν, τῇ
χρυσίαν μεταφράσιν ὁδοῦναι τῇ περὶ τῆς λαλῆναις ἡμῶν, ἢ τῇ
τῇ κατ' ἡμέραν ἀνέκλειστον καὶ τυχαιότερον. τῇ βίβλῳ ἐκείνῃ
νῦν ἔλθον τῇ εἰς τῇ μεταφράσιν βλασφημίου ἢ ἡμῶν ἀφάρ-
μάτων. τῇ μεταφράσιν τῇ Ο. διακατέμνησιν, ἢ ἡμῶν χερσὶν

Πρὸς τὸν Σοφολογιώτην διδάσκον πόνον
Κωνσταντῖνον Οἰκονόμον.

Προσκυνητῶς.

Εἰς Ἀθήνας.

[illegible]

καὶ τῷ παιδίῳ ἀγαθῷ μου καὶ πειρασθῶν· τί δέ σοι γένηται
φειδύδρουπι· καὶ σκεῖται ἰδιαιτέρας μοι μετὰ θεῶν· πεποιθὼς σου πε-
ρὶ τῶν ἐχθρῶν σου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, καδυποχρήσεις με διὰ βί-
βους εἰς βαθύ γῆρας καὶ ἡμερῶν ἀπολαύων τοῦ περὶ τὸν οὐρανὸν
καὶ τῶν μελλόντων ἐκείνου ἀγαθῶν ὡς ἀθάνατος· εἶδε δὲ καὶ ἡ
παρ' ἡμῶν ἀντιοχὶς λάβω εἰσὶν τέλος, ὥστε τιμὴ τοῦ Μοναζέου
ἦν ἡ πεσοδικοῦντος εἶς τε ἢ εἰς ἄλλαν μου, ἐκ ἀδελφῶν σπέρμα
ἐσθ'· τί δὲ ἡ σαρ' ἡμῶν ἀδελφότης; τὸ δὲ τοῦ ἀδελφῶν ἀποστολῆς· εἰ μὴ
ἂν καὶ πρὸς Κύριον ἀκούσαι ὑπὲρ ὑμῶν, ἡ τῷ ὑπετέρῳ φησὶται
ἢ ἐπαύχον· εἰ Κύριον πᾶσι εἰς ἄγαθὸν ἡ σοφιστικῆς· Ἐρρηκῆ
μοι ἦν καὶ εἰ Κύριον κατατροπύσει ἢ ἔχον τὸ Ἰσραὴλ καὶ τῇ
τοῦ χειρὸς Εὐαγγελίου, ἐπὶ καὶ ἐπὶ καὶ μὴ ἀποδοῦναι τοῦτον ἀπὸ
ἡμῶν· γὰρ εἰς δὲ μοι εἶπεν, ὁ δυνάστης, εὐσπλαγχνῶς τοῖς βεβούλ
ποιον ἢ ἐρεμίας μοι, ἡ εἰς τὰ κρείττονα καὶ τιμιώτερα σὺ δὲ
τοῦ· μένει δὲ μετὰ τοῦ προσώπου, καὶ οἱ οὖν ἡμῶν εἰς ἄλ-
τῇ ἰδ'· σου γὰρ φησὶ.
εἰς τὸ καλὰ εἰ Παῖον ἀποστρέφειν
ἢ εἰς τὸν Κύριον ὡς Σαβίτου.

ὁ ἐκτετακτός
ἐλεχίς^α καὶ τοῦ τῆς
ἰσοδύναμης παιδαγωγίας.

